

Sygn. akt II KZ 19/21

POSTANOWIENIE

Dnia 21 kwietnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie **M. P.**

skazanego za czyn z art. 200 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 21 kwietnia 2021 r.

zażalenia skazanego

na zarządzenie Prezesa Sądu Okręgowego w K.

z dnia 23 marca 2021 r. sygn. akt III Ka (...)

o odmowie przyjęcia kasacji

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k. w zw. z art. 530 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 2 marca 2021 r. odmówiono przyjęcia kasacji skazanego M. P. w sprawie III Ka (...) Sądu Okręgowego w K. Podstawą odmowy przyjęcia kasacji było nieuzupełnienie przez skazanego braku formalnego polegającego na niedopełnieniu wymogu sporządzenia i podpisania kasacji przez adwokata lub radcę prawnego (art. 526 § 2 k.p.k.) - w sytuacji, gdy wyznaczony uprzednio obrońca z urzędu adw. M. W. poinformowała o braku podstaw do jej wniesienia (k. 701-708). Po tym fakcie skazany wezwany do usunięcia braku formalnego (k. 714), tego nie uczynił.

W dniu 18 lutego 2021 r. (k. 728-729) skazany złożył ponowny wniosek o wyznaczenie innego obrońcy z urzędu.

Z kolei we wniesionym zażaleniu (k. 733 - 735) skazany zarzucił wyznaczonemu z urzędu obrońcy brak rzetelności i bezstronności przy sporządzaniu opinii. Wskazał też na okoliczności, jak chociażby brak obecności obrońcy podczas przesłuchania małoletniej - art. 185 a § 2 zd. 4 k.p.k., które w jego ocenie świadczą o zaistnieniu niedostrzeżonej przez obrońcę, bezwzględnej przyczyny odwoławczej określonej w art 439 § 1 pkt. 10 k.p.k. Ponadto skazany zakwestionował zasadność wezwania go przez sąd odwoławczy do ewentualnego ustanowienia obrońcy z wyboru w celu sporządzenia i podpisania kasacji oraz odmowy wyznaczenia mu nowego obrońcy z urzędu. W ocenie skazanego takie postąpienie pozbawia go możliwości skorzystania z nadzwyczajnego środka zaskarżenia oraz narusza jego prawo do obrony.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Zażalenie jest niezasadne. Dokonując kontroli odwoławczej w aspekcie wszystkich podstaw odwoławczych Sąd Najwyższy stwierdza, że analiza akt sprawy nie wskazuje, aby doszło do uchybienia przepisom prawa w trakcie procedowania na tym etapie postępowania. Skazany korzystał z pomocy wyznaczonego z urzędu obrońcy adw. M. W., która nie stwierdziła podstaw do wniesienia w tej sprawie kasacji, a stanowisko swoje przedstawiła w obszernej i przekonującej opinii (k.702-709). Podkreślić trzeba, że skarga kasacyjna ma charakter nadzwyczajny, jej wniesienie możliwe jest tylko i wyłącznie w określonych sytuacjach, a podstawy kasacji są ograniczone jedynie do rażącej - a nie jakiegokolwiek - obrazy przepisów prawa, i to takiej, która w istotny sposób mogła wpłynąć na treść wyroku. Wyznaczony w sprawie obrońca z urzędu nie został ustanowiony po to, aby sporządził kasację zgodnie z wolą skazanego, ale po to, aby dokonał oceny akt sprawy pod kątem istnienia podstaw do wniesienia kasacji; nie jest zatem wyznaczany do wypełniania woli skazanego, ale do dokonywania ocen prawnych, niezależnie od tego jakie stanowisko w tym przedmiocie zajmuje skazany. Niekorzystne dla skazanego stanowisko obrońcy w tym przedmiocie nie daje podstaw do wyznaczenia kolejnego obrońcy z urzędu, albowiem skazany już skorzystał z prawa do bezpłatnej pomocy prawnej na tym etapie postępowania karnego. W takiej sytuacji brak jest podstaw do wyznaczenia skazanemu innego obrońcy z urzędu, aż do uzyskania przez stronę oczekiwanego efektu (zob.

postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 października 2020 r., III KZ 53/20). Brak satysfakcji skazanego z decyzji obrońcy co do potrzeby wywiedzenia kasacji nie jest przy tym wyznacznikiem rzetelności jego pracy. Po sporządzeniu opinii przez obrońcę Sąd Okręgowy w K. poinformował M. P. o tym, że ma możliwość ustanowienia obrońcy z wyboru w celu ewentualnego sporządzenia i podpisania kasacji (k. 714). Zawiadomienie to skazany otrzymał (k. 714), a w zakreślonym terminie brak formalny nie został uzupełniony, co skutkowało wydaniem zarządzenia o odmowie przyjęcia kasacji (k. 730). W związku z tym, skoro skazany wezwany do usunięcia braku formalnego kasacji, a więc złożenia w terminie 30 dni kasacji sporządzonej i podpisanej przez obrońcę ustanowionego z wyboru, obowiązku tego nie dopełnił, to konieczne stało się wydanie zaskarżonego zarządzenia. Eksponowane przez skarżącego kwestie związane z jego sytuacją finansową zostały już raz uwzględnione przez sąd odwoławczy z chwilą wyznaczenia mu obrońcy z urzędu (k. 691).

Z tych powodów orzeczono jak w sentencji.